

Missio Savo 29.5.2014
 Tuusniemi OP:n kerhohuone
 Raamattutunti: Väinö Hotti

KOROTETTU KRISTUS

Öljymäelle

Opetuslapset johdatettiin ”näköalapaikalle”. Sieltä nähtiin enemmän kuin alhaalta. Sieltä nähtiin Jeesuksen siirtyminen Isän tykö. Aikaisemminkin opetuslapset oli johdettu korkealle paikalle:

”Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät **korkealle vuorelle**, yksinäisyyteen. Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa” (Matt.17:1-3).

Valikoitu joukko

Kaikki eivät pääse näköalapaikalle. Jeesus valitsi Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. On paljon uskovia, jotka tyytyvät vaeltamaan ”alhaalla”. Silloin jäädään paljoa vaille. Näköalat ovat suppeat ja ahtaat. Kristillisyyks kärsii näköalattomuudesta. **Alhaalla ei päästä päästä profettojen seuraan eikä myöskään katselemaan Jeesuksen kirkkautta.**

Uskovan tavoite

Uskovalle kuuluu ohjeet: Älä pysähdy! Älä katso taaksesi! Mutta hänen tulee myös muistaa: Pyri ylöspäin! Herra haluaa johdattaa omansa uusiin hengellisiin todellisuuksiin, uusiin sfääreihin. Meidän ei tule tyytyä paikallaan olemiseen, vaan meidän tulee kilvoitella päästäksemme eteenpäin ja – ylöspäin. Jos uskova luulee päässeensä jo ”huipulle”, se on harhakuvitelma:

”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koska Kristus Jeesus on voittanut minut” (Fil.3:12).

1. *Vuori korkea, Tiekien vaivalloinen. Kuitenkin kulkea Läpi ahdingoitten Aion perille Tälle vuorelle.*
2. *Ei saa uupua, Joka mielihäikäydä Elon poluilla, Pitää vaivaa nähdä, Valvoa sydänyössä` Muuten turha on työ.*
3. *Paremp` on, kun saa Murhetta tiellä taivaan, Kun jos kiiruhtaa Ilomielin vaivaan; Mieleheni se Paina syvälle* (HLV 207; John Bunyan, 1628-1688).

Vaikka olisimmekin mielestämme jo päässeet hengellisessä elämässämme melko pitkälle, Jumalalla on vielä varattuna meille uusia, ihania näköaloja.

”Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.” (Ef.3:20,21).

Täyttykää Hengellä

Täyttykää Hengellä!

Ajatellessani tätä Raamatun sanaa tulee mieleeni tapaus Pyhän Maan matkalta. Olimme nousseet ylös Arbelan vuorella oleville luolille. Ihailimme ja valokuvasimme niitä kauan. Kun olin erään toverini kanssa lähdessä alas, kuului ylhäältä vuoren laelta toisen toverimme ääni: ”Pojat, tulkaa tänne, täällä vasta ihanaa!” Katsominen vielä ylemmäksi tuntui huimaavan päätä. Sehän oli toisen verran korkeammalla ja vuoren rinne sinne ylös näytti olevan aivan pystysuoraa seinää. En tuntenut itseäni miksikään vuoristokiipeilijäksi. Siksi pidin koko ajatusta mahdottomana. Tuolle nuorelle miehelle se oli onnistunut, mutta ei minulle.

Mutta toverimme ei vain hellittänyt. Hän huuteli huutamasta päästyään: ”Tulkaa tänne. Se kannattaa. Ja kyllä tänne pääsee. Rinnettä myöten on polku.”

Lopulta meidän oli suostuttava peräänantamattoman toverimme vaatimukseen. Niin lähdimme etsimään polun päätä. Ja löytyihän se. Vaikka rinne oli jyrkkä, polkua kyllä voi nousta. Näköala tuli askel askelelta suurenmoisemmaksi. Se antoi nousemiseen voimaa. Pitkän kiipeämisen jälkeen olimme lopulta perillä. Yhdyimme toverimme ihastukseen. Kiipeäminen kyllä kannatti. Emme olisi malttaneet millään lähteä sieltä pois. Niin paljon katseltavaa ja ihailtavaa sieltä oli.

Tulkaa ylemmäksi! Täällä vasta ihanaa!

Tämä kaikuu mielessäni myös kuullessani sana: Täyttykää Hengellä. (Eino J. Honkanen, Hengen uudistus, ss.149-150).

Mieli maassa – mieli taivaallisissa

*”Yössä ennen harhailimme, Kaikki oli pimeää. Kadotukseen kiiruhdimme Synnin tietä synkeää. **Maahan kiintyi sydän, mieli, Maasta kertoi suu ja kieli**” (Vvk.44:3).*

”Vanha taru kertoo kurjesta ja joutsenesta. Kaunis joutsen laskeutui kerran lammen rannalle. Kurki kahlaili rantavedessä etanoita etsien. Kurki käänsi päänsä kohti joutsenta ja kysyi: ’Mistä sinä tule?’ ’Minä tulen taivaasta’, joutsen vastasi. ’Entä missä on taivas?’ tiedusteli kurki. ’Taivasko?’ virkkoi joutsen. ’Etkö ole koskaan kuullut puhuttavan taivaasta?’

Ja sitten se alkoi kuvata taivaan kirkkautta, mutta ei saanut kurkea kiinnostumaan asiasta. Lopulta kurki kysyi: ’Onko siellä etanoita?’ ’Etanoita’, kertasi joutsen, ’eipä tietenkään’, ’Vai niin’, tuumi kurki, ’sitten saat minun puolestani pitää taivaasi. Minä tahdon etanoita.’” (Kertomuksia ss.70,71).

”Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä” (Kol.3:1,2).

Helatorstai – eron hetki

4. Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: **"Älkää lähtekö Jerusalemita, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet.**
5. Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen."
6. Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?"
7. Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut,
8. vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin **te saatte voiman**, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka".
9. Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.
10. Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoivat kaksi miestä valkeissa vaatteissa;
11. ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän." (Apt.1:4-11).

KUN JEESUS ON POISSA

Myös voidaan kysyä: Kun Jeesus kätkeytyy, kuinka silloin menetellään?

Uskonelämän faktat:

1. Herra on lähellä

Tämä on eräs perusasia, jota apostolit painottivat: **"Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä"** (Fil.4:5). Tämä sana voidaan tulkita: Herra on jatkuvasti uskovaan lähellä, tai: Herran tulemus on lähellä.

"Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt.28:20).

"Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta" (Jes.43:2).

"Yksin en kulje, en hetkeäkään. Vierelläin aina mä Jeesuksen nään." – Kaunista puhetta ja myös totta – Jeesus ei koskaan jätä uskoviaan. Toinen asia on taas se, että **tunnetasolla** tämä ei ole realismia. Tunteet vaihtelevat laidasta laitaan.

2. Herra on kaukana

Nyt siirrymme **tunnetasolle**. Jokapäiväisessä elämässä joudumme usein kulkemaan "yksin", kulkemaan erämaataivalta ja esittämään kysymyksiä: missä olet Herra? miksi olet niin kaukana?

miksi et kuule minua? kuinka kauan minun täytyy huutaa? Tämä on kaikkien pyhien kokemus kautta aikojen. Psalmeissa tämä tulee selvästi esille. Tässä tulee esille myös uskovien kilvoitus.

Tällöin Herra kätkeytyy. Uskova lähtee etsimään Vapahtajaansa – ja huutamaan syvyydestä:

” Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä. (Ps.130:1,2).

”Sinä saatat joutua alhaalle, aina helvetin partaalle saakka, valmiina syöksymään sinne. Sinä et voi joutua syvemmälle kuin helvetin kitaan. Monet pyhät ovat olleet siellä, vieläpä syöksyneet helvetin syvyyksiin. Sielläkin voit kuitenkin huutaa, sieltäkin voit katsella pyhää temppeleä, Joona 2:5”
(Wilcox, Kallis hunajan pisara).

MISTÄ PIMEYS VERSOO?

1) Syntiinlankeemuksesta, perisynnistä.

*”Meidän täytyy vaikkakin vähitellen opetella vaikeata läksyä, jota emme koskaan täysin opi, sitä läksyä, että Aadamilta olemme perineet kaiken ajateltavissa olevan kauhistuksen ja **viemme sen mukanaamme vähentymättömänä hautaan asti**” (Jonas Lagus).*

2) Itseensä katsomisesta

”minä”, ”minä”, ”minä” – toistuu Room.7. luvussa n. 40 kertaa. Loppukaneetti:

”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” (Room.7:24).

3) Valvomattomuudesta

”Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: ”Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko” (Matt.26:40,41).

4) Jumalan vihan alla – olemme tehneet syntiä

”Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa” (Miik.7:9).

5) Jumalan kasvatuksesta

”sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa”. Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita? (Hebr.12:6,7).

KUINKA MENETELLÄ?

1) Koetus on määrääkainen

"Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, **vähän aikaa kärsittekin** murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tuleessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä" (1. Piet.1:6,7).

"Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa **kymmenen päivää**" (Ilm.2:10).

2) Ahjon kuumuus säädetty

"Herra sanoi saatanalle: "Katso, hän olkoon sinun käsissäsi; **säästä kuitenkin hänen henkensä**" (Job 2:6).

"Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, **hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne**, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää" (1. Kor.10:13).

MORSIAMEN TERVE REAKTIO

Epäuskossa elävälle Jumalan ja Jeesuksen läheisyys on kauhistus. Hän haluaa olla Jumalasta mahdollisimman kaukana. Hän tuntee omassatunnossaan rikkoneensa Jumalaa vastaan; kun välit eivät ole kunnossa, ei kohtaamistakaan toivota.

Uskovan tilanne on päinvastainen. Hän on sovitettu Jumalan kanssa. Hän on löytänyt turvan Kaikkivaltiaan siipien suojassa:

"Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan" (Ps.91:1,2).

Kun Jumala peittää kasvonsa, hän hätäntyy. Hän alkaa etsiä Jumalaa kuten morsian ylkäänsä Korkeassa Veisussa:

"Kohtasivat minut vartijat, jotka kaupunkia kiertävät. "**Oletteko nähneet häntä, jota minun sieluni rakastaa?**" (K.V.3:3).

"Niin Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi surra, niinkauan kuin ylkä on heidän kanssaan? **Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat**" (Matt.9:15).

"*Lähemmä, oi Jeesus, sinua, Lähemmä sä vedä minua. Armossasi päivä päiväältä Luoksesi mua vedä lähemmä!*" (HLV 305:1).

MITEN PIMEYDESTÄ POIS?

1) Lupausten varassa

Tunteet ovat epävarma autuuden mittari. *"Älä mittaa Kristuksen rakkautta kokemustesi mukaan, vaan lupausten mukaan"* (Kallis hunajan pisara).

2) Tyytyminen (väliaikaiseen) pimeyteen.

On turha odottaa ja vaatia auringon nousua keskellä yötä. Armon aurinko ei ole laskenut, vaikka silmäni eivät nyt sitä näe.

3) Tyytyminen erämaahan

Erämaataival on uskovien pääasiallinen taival täällä ajassa. Täällä meille ei ole luvattu paratiisia. Myös joudumme syömään erämaan karua ruokaa, joskin meille joskus annetaan "hunajaa kalliosta".

"Suuttuu huonoon ruokaan. Aina vain herkuja mahamäärällä, piirakoita ja pannurieskaa" (Paavo Ruotsalainen; Auk. Oravala, Erämaan profeetta, s.287).

Mä otan kädestäsi Myös kalkin katkeran. Mä saarnaan nimeäsi, Kiitostas julistan" (Vvk.338:11).

1. JEESUS ON TIE

Nimenomaan pimeydessä vaeltaja tarvitsee tietä:

"Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousem; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni" (Miik.7:8).

Ihmisen onnettomuus: Hän teoriassa osaa tien vaikka unissaan, mutta käytäntö takeltelee pahan kerran. Hän on sairas, mutta jalat kieltäytyvät menemästä lääkäriin, vaikka lääkäri hellästi kutsuu:

"Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon" (Matt.11:28).

"Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos" (Joh.6:37).

Kuinka tärkeää onkaan jatkuva "tykökäyminen"! Siitä riippuu koko meidän hengellisen elämämme elävyys ja palavuus.

"Mitä tahansa tarvinnetkin, voit tulla hänen luokseen, hänellä on parantava lääke... Vähäisinkin, mitä hänestä näet, on pelastava sinut, vähäisinkin kosketus häneen on parantava sinut" (Kallis hunajan pisara).

2. NÖYRTYMINEN ON TIE

Nöyryminen tuhlaajapojan, publikaanin, ryövärin käsiin joutuneen, vararikon tehneen, hengellisesti kuolleen paikalle.

3. RUKOUS ON TIE

Rukous on ”avuttoman ainut työväline”. On hyvä muistaa, että Jeesuksella on suurempi halua auttaa kuin meillä saada apu. Rukous liikuttaa sitä kättä, joka liikuttaa koko maailmaa.”

”Rakkauteni palkaksi he minua vainoavat, mutta **minä ainoastaan rukoilen**” (Ps.109:4).

Rukous on **passiivista aktiivisuutta**. Rukouksen kautta kaikinpuolinen raihmainen ihminen saa olla Jumalan valtakunnan maailmanlaajuisessa työssä täysipainoisesti mukana.

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua” (Ps.50:15).

”Niin, minä tiedän: sinä viet minua kohti kuolemaa, majaan, kunne kaikki elävä kokoontuu. Mutta **eikö saisi hukkuessaan kättänsä ojentaa tahi onnettomuudessa apua huutaa?**” (Job 30:23,24).

4. ALOITE YLHÄÄLTÄ

Tämä on eräs tärkeä ja vaikeasti opittava perustotuus. Kukka kääntyy itsestään aurinkoon päin, mutta meidän lankeemuksemme on niin syvä, että me käännyimme syntiin ja maailmaan. Jumalan täytyy tehdä aloite – aina uudestaan.

”Ensin on jumalallinen luonto juurrutettava sieluun, jotta se voisi tarttua häneen, joka on niin rajattoman kaukana luonnon näkökyvyn saavuttamattomissa” (Kallis hunajan pisara).

Odotuksen aikaa

Helatorstain ja helluntain välinen aika oli odotuksen ja rukouksen aikaa. Heillä ei ollut lupa vielä lähteä työhön. Heillä oli paljon hengellisen kokemuksen pääomaa: Jeesuksen ainutlaatuinen syntymä, hänen lukuisat, ihmetekonsa, ristiinnaulitseminen, ylösnouseminen. Heillä oli laaja ”tietopankki”, mutta se ei vielä antanut oikeutta lähteä Jumalan valtakunnan työhön. **Täytyi odottaa helluntaita!**

”Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä. Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika. Nämä kaikki pysyivät **yksimielisesti rukouksessa** vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa” (Apt.1:12-14).